

To bylo v aleji ovocných stromů, třesání a jabloní, plných už pupenců, mizou lesklých, ještě nerozpuklých. V pravo v levo byl nějaký palouček s křovinami. Na konci pak aleje zablýskala stavení, k němuž se rozbíhala. Roubená chaloupka doškové střechy již omáčená, osamělá v ovocném sadě, větchá, sešlá, s malovanými okennicemi, jako u nich doma.

Hleděla na ni drabnou chvilku, oběhla si jí, podívala se k oknům, pak i na kliku zábrala. Dvěře povolily. Stanula na síni, vkročila do světnice. Měla stůl s trnoží, židle, všecko jako u nich, ale ještě lepší, lip udělané a malované. Tak se děvčeti zdálo. Líbilo se jí tu; neznala, nedivila se, ale bylo jí tu volněji. Ale hned po té se opět divila a pomyslela si, co ti páni — a jak divné věci jsou tu pohromadě. To stanula za chalupou na kraji sadu. Odtud již viděla zahrádku, vysokou zeď za starými, vysokými stromy. Mezi nimi stála skupina vrh. Svíslé jejich větve se již prozelenávaly, ale nebyly dosud tak husté, aby mohly zaslonit štyverhrannou mříž, obklopující mezelkou prostoru, keří vysázenou s kameny a pomníky. Totéž jako hřbitov!

Mladá Maternová nechtěla ani svým očím věřit. A když všecko spatřila z blíзка, teprve se přesvědčila. Mříž krásně kovaná, zvláště vrátka; za nimi prostřed hřbitůvka na podstavci anděliček opřeny o šlahouny pochodeň, skloněný nad popelnicí se zlatým lesklým nápisem. Ale kříže nikde. Oběhla kolem, pak když vrátka skřípajíc povolila, vstoupila. Pomníky nevelké, všechny skoro stejné, mezi nimi různé keře, a tam na tom pomníku ten nápis! — Říkala si ho v duchu, jak bylo zlatou literou psáno: "Aux Mames de mes Amies."

Zase nerozuměla. Sklonila se k pomníčkům. Na tom pod vytesanými různými zlaté písmo, na tom také pod květy, dvě litery, na o-mom také dvě a tak na všech kamenech, litera, dvě, někdy prostě vedle postavené, někdy spletené; nikde však celého jména. Proč? Co je to? A co ten nápis tam?

S výše, korunami starých stromů i hebkými ratolestmi smutečným vrh proležovaly paprsky zlatého světla a chvěly se na rožkové mříži kovové, na náhrobkách zářících lasek, na mládnoucím pažitě, kolem nich a růžových keřích, i na mladé, svěží díve, zavysášené, netušící. Vzdouch zářil, a tichem kol stromů, z křovin zvučelo ptačích hlasů přehudání, veselé, jarní, neunavné.

Domů si nesla slečna Terezie kromě kyticek podléteček ještě kytici fialek. Nalezla je za hřbitovem podél zdi pod křovinami. — Za chvíli měla kytici. Když vyšla ode zdi na volnou prostoru, poznala, že si zašla, že od skály a je-ctyně, kam mířila, se hodně vzdá-řila. Za to byla blíže domu, nežli se nadála. A teď si také po slun-ec všimla, že odpoledne zatím značně pokročilo, že, nežli došla hřbitůvka, se dlouho toulala. To gán, ži strýček její jistě již je vzhůru. A tam, k jeskyni a ji-ssam, kde nebyla, však se tam je-ště podíval. Do odchů na taras před domem jen vběhla. Nejprve chtěla do "svého" pokojíčka, ale se zablýskala na konci chodby v o-ševněné kuchyni Ceypka, zašla př-imo k němu.

Starý Ignác, vyřimav se, měl teď intermezzo. Zase kuchal. — Vánil kávu. Pán už také nespál, ale byl zaměstnán návštěvou, jež přišla mimo nadání. Tím duo na hošie odročeno na neurčito. Starý kuchal u vítal pannu vlněnou, nejvíce pro její krásný hlas. A pak se mu začala ještě více lí-bit. Prosila o vodu pro fialky, že je dá pannu strýčkovu ("Tak pře-je" pomyšlil Ceypek), a když fi-alky dávala do vody, nabíhla je-ona tak hezky tu druhou kyticičku a uložila. Žvitčila, a zahrada, vyzpávala se a nejprve na hřbitov. Tu však valně nepochodila; Cey-pek nevěděl, nebo nechtěl říci, a

strýci, neudělala hanbu. S něm-činou že to začne hned zítra a francouzsky, to že dojde také na řadu, zítra že objedná švadlenu a modistku, takhle že ona, Terezie, také nemůže zůstat, a nobl more-sům že se musí naučit, aby neby-la jako selské děvče. Zarděla se, ale živě a chutě přisvědčila, když se jí strýce zeptal, chtěla-li by se také zpěvu učít. Když jí po té vy-zval, aby šla svačit, a ona odváži-la se mu nabídnouti kytici fialek, vyjasnil líce, pokrývl hlavou a opa-kuje: "Charmant! Charmant!" přijal svazek vonných kvítek, jež mu s nelibou prostomyšlností a s ostýchavým úsměvem podala. "Za to uslyšíte náš koncert," dodal vlněněji, ale ne bez blahosklonnosti.

Tak se stalo. Hned po svačině, nežli "koncert" začal, podařilo se Tereze, jak strýce na okamžik ode-šel do svého pokoje, vyhledat par-tesy, zeptati se tiše starého Ceyp-ka: "Už je dobře?"

Přikývl, usmál se, a plaše se o-hlédnuv, odvětil mrkaje očima ja-ko ve strachu: "On je pan obrstwachtmajstr hodný." "A kdo byl prve ten pan ofi-er?" kvapně dodala šeptem sle-čna Terezie, ohlížejíc se po dve-řích strýčova pokoje. "To byl pan obrlajtntant, Jeník, rytíř z Bratřic, šeptem a úkrad-kem starý Ignác odpovídal, klada pravou dlaň ke koutku úst. A za-ke jakoby nic, rovnal pulty a sta-věl k nim židle. Když starý slech-til se vrátil nesa partesy, bylo v pokoji ticho. Jen Ceypek je rušil, jak mazal šmytek kalafunou. — Slečna Terezie upírala oči na Lau-pátravě po obou, pak, klada noty dona. Obrstwachtmistr pohledl na pult, oznamoval spokojeně: "Boecherini, Opus acht, Theres, krásná věc. To uslyšíš! Habt Acht!"

X. Politica.

F. Věk první noc v Praze dobře nespál. K ránu pak, ještě za še-ra, probudil jej hluk na dvoře, hlasy podomkův i formanův a du-sot koní, jež zapřahali. Vstal mnohem časněji nežli doma. Prv-ní, co mu na mysli připadlo, by-la jeho večerní návštěva. V neval-né náladě sestoupil do hostinské místnosti. Když snidaje uvažoval, co dnes, kam se všude podívá, vzal také v úvahu Paulino pozvání, a-by brzo přišel. Jindy by jistě již dnes tam pospíchal. Ale po vée-rejku neměl ani dost odvahy ani chuti.

Pojednou však nechal všeho u-važování, jak zaslechl z první místnosti, z formanův, známý hlas, jenž zvolal živě a veselé již ve dveřích: "Tu je! Salve, příteli!"

Věk se čile obrátil a vykročil vstříc Šebestiánu Hněvkovskému, mladíku urostlému, plným, zdra-vých tvář, v punčochách a střevis-cích, ve fraku hřebíčkové barvy se širokými šosy a vysokým límecem. Mladý jurista měl pudrované vla-sy pečlivě upraveny, zvláště vu-klíčky (kadeře nad spánky). Přá-tele se již dvě léta neviděl. Ze shledání měli oba radost. Obzvlá-ště Věk byl potěšen, že mladý ju-rista za ním, venkovským kupcem přišel, a že se vůči němu nijak ne-změnil. Došlo hned na vzájemné dotazy.

Věk měl dosti co vysvětlovat. — Oba mladici v živý hovor zabránili si ani nevšimli, jak těch několik hostů, toudo ranní dobou tu tam u stolů sedících, se po nich ohlíželo; ten divě se a žasna, onen s úsmě-škem, a všichni tak proto, že ti mladici slušně oděni a patrně vzděláni, po česku rozmlouvali.

Hněvkovský také vyřídil od Helda pozdravení a vzkázání, že by byl teď ráno přišel, ale že ne-mohl, že se však sejdou odpoledne v expedici. Hněvkovský bezděky zabořil, jaký je Held muzikem a jaké má štěstí pro svou hudbu, celé započtení u křivožníka a je-ště takové krásné hodiny, jako u rytíře Neuberka, zná-li ho Věk, že má palác v Panské ulici, tam že Held uel slečnu baronovu, vnučku nebožtíka rytíře Jana Neuberka, u něhož Kramerius býval biblioté-kářem, však že tam dosud někdy dochází, a tu hodinu Heldovi že také opatřil. A živě dodal: "Tam bych se ti chtěl podívat!"

"Jdou tam, kde je vše," mnil Věk. "Ti všichni proudem pohodli plují!" "Kdybysme měli Klopstoky, Buergera, Lessinga, ale my —" "A to se musí právě dokázat, že Čechům náležitá poesie neschází. Musíme na Parnas! Ci myslíš, že by Homer beze všech předchůdců došel své dokonalosti?" "Veršuješ?" "Skládám verše a básně, začínám cvrlikat, a jím také, jako můj krajjan Nejedlý; je v logice. Ten ti už začal po německu, o Her-manu a Thurneldě, tak se do něm-činy zabořil." "A kdo ho obrátil?" "Kdo? Vydra! Ale —" dodal pojednou Hněvkovský, "před Vy-drou nezáležej nic o revoluci a o Francouzích, to by se zle rozdr-dil. Na revoluci, na toho nového ducha svobody; a frajgaisti a šen-gaisti, vši, by také dostali." Hněv-kovský se usmál a dodal: "A kdy-bysme se v expedici setkali s Ru-likem, také se nezmiňuj. Dobrý nášinec, ale vši, býval u jezuitů." "A což Kramerius?" "Myslím, kdyby tak směl psát, jak by chtěl! Ale on pořád pa-matuje na toleranci. Ostatně teď má jiné starosti; bude-li pfee jen vojna s Průšákem žili nic, a jak bude v Turech, budou-li dále vládnout nebo nastane-li pokoj. Ale hlavní věc je teď —" "Jak bude u nás —" "To, brachu milý, je jedna řeč o korunovaci, a naši všichni, Vy-dra, Kramerius, Procházka, a vši-chni z toho pro nás mnoho oče-kávají, že s novým králem nasta-nou i nové časy i pro český ja-zyk"

(Pokračování.)

Tajemství úspěchu Dra. Petra Hoboka jako zdraví skytajícího léku spočívá v té skutečnosti, že sahá na kořen choroby. Čistí a o-bohacuje krev. Zdraví nutně ná-sleduje. Prodává se od zvláštních jednatelů nebo přímo lidem od vyrabitelů: Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19-25 So. Hoyne ave., Chicago, Ill.

Dr. J. F. Schefčik, OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHŮM. Účad. hodiny: 9 do 12 hodin. Odpoledne od 1:30 do 5 hodin. Účadovna: 301-3 Masonic Temple, roh Hounegia Ave., and 6th St., No. 5-26. TEL.: N. W. Main 4670. Mingo 7788. Tula City 9788. Minn.

C. H. Kubát, právník a veřejný notář. V oboru svém zkušený. Spolehlivý nástupce u všech soudů. 408 Barker Block. 10. a Farnam. Tel. Doug. 6867. Omaha, Neb.

Paní Rosie Kretschmer, vyrabitelka prostulé české bylinné a kořeněné masti, tří druhů. Její výběrným prostředkem proti s-travě krve, dále léčí kostičku, revmat-ismu, čerstvé neb zastaralé rány, oční neduhy, neštity, karbunkule, píles, vy-rážky atd. Tyto masti vyléčí sta tr-pticích a pro svoji spolehlivou léčivost nemají sobě rovných. Navštivte ji o-sobně nebo dopište, udáve popis své choroby. Krabička (5 unci) 50c, na ve-nek poštou 55c. Adresujte: 40-13P Mrs. Rosie Kretschmer, 3021 So. 19th Str., Omaha, Nebraska.

F. M. Scoblík, český právník a obhájce. VEREJNÁ PRAXE. Security, Block - TYNDALL, S. D.

JULIUS J. ŽITNÍK, český právník. 403 Ware Block—15. a Farnam Omaha, Nebraska. PHONE'S: Bell—Douglas 1324 Ind. — A 1324 V Účadovně Abbott, Dunn & Crawford. 421f

Severovy Léky staly se oblíbenými pro svoji spolehlivost v účincích. Letní nemoc, Hladem trpí. průjmem, cholerou, červenkou, kře-če a bolestí v žaludku neb ve střevěch. mnozí lidé uprostřed hojnosti a bohatství, jsou-li stíšení nezá-živnosti. Nemají chuť k jídlu a cokoliv požívají, působí jim nezáse v žaludku, když tento potravu přijatou nemůže zažít. Takový stav napravuje Severova Žaludeční Hořká. Vyskytují se v této době houfně. Nemoce tyto mohou mít nebezpečný průběh, není-li vhodného léku po ruce. Nyní jest čas opatřit si Severův Léč proti choleře a průjmu. Větší láhev 50 centů. Menší láhev 25 centů. Láhev za dollar. Severovy Léky koupíte téměř všude v lékárnách a v obchodech s léky. Nenechte si vnutit žádný jiný léky: žádejte jen pravé Severovy. Nevydrží to! Třesoucí se ruce. Ledviny i játra jsou v ustavič-né práci, proč neví divu, že nevydrží takové napjetí, aby časem ve své činnosti neochab-ly. Posilte je, neboť silné ledviny znamenají zára-vé tělo. Oběha docílíte, budete-li užívat Severův Silitel ledvin a jater. Větší láhev \$1.00 Menší láhev 50c. Láhev za dollar. Severův Nervoton. Chcete-li radu a poučení stran vaší nemoci, pište našemu lékařskému oddělení. W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA